

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 68/10
14.04.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Nevenke Važić, predsednika veća, Anđelke Stanković, Veska Krstajića, Ljubice Knežević-Tomašev i Mirjane Ivić, članova veća, sa savetnikom Olgicom Kozlov, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog B.P, zbog krivičnog dela krađe iz člana 203. stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. 602/09 od 18.11.2009. godine, podignutom protiv pravnosnažnih presuda Opštinskog suda u Vranju K. 1060/08 od 16.1.2009.godine i Okružnog suda u Vranju Kž. 373/09 od 5.5.2009.godine, u sednici veća održanoj 14.4.2010.godine, u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca Srbije, okrivljenog B.P. i njegovog branioca, advokata S.S, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. 602/09 od 18.11.2009.godine, podignut protiv pravnosnažnih presuda Opštinskog suda u Vranju K. 1060/08 od 16.1.2009.godine i Okružnog suda u Vranju Kž. 373/09 od 5.5.2009.godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Vranju K. 1060/08 od 16.1.2009.godine okrivljeni B.P. oglašen je krivim zbog izvršenog krivičnog dela krađa iz člana 203. stav 1. KZ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od pet meseci, u koju je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 15.10.2008. do 14.1.2009.godine, te mu je izrečena novčana kazna u iznosu od 30.000 dinara koju je dužan da plati u roku od 30 dana po pravnosnažnosti presude, a ukoliko istu ne plati u ostavljenom roku novčana kazna će biti zamenjena tako što će za svakih započelih 1.000 dinara novčane kazne biti određen jedan dan kazne zatvora.

Presudom Okružnog suda u Vranju Kž. 373/09 od 5.5.2009.godine odbijene su kao neosnovane žalbe Opštinskog javnog tužioca u Vranju i okrivljenog B.P, a presuda Opštinskog suda u Vranju K. 1060/08 od 16.1.2009.godine je potvrđena.

Republički javni tužilac Srbije podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti protiv navedenih pravnosnažnih presuda, sa obrazloženjem da je Opštinski sud u Vranju učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. u vezi člana 367. stav 1. ZKP-a, i povredu krivičnog zakona iz člana 369. stav 3. u vezi člana 367. stav 2. ZKP-a, tako što je primenio zakon koji se ne može primeniti jer je na radnje koje je izvršio okrivljeni B.P. primenio član 203. stav 1. KZ, a trebalo je da primeni član 204. stav 1. tačka 3. KZ. Po nalaženju javnog tužioca, prvostepeni sud je pogrešno protumačio radnje okrivljenog B.P. smatrajući da je u konkretnom slučaju izostao „naročito drzak način“ protivpravnog oduzimanja i prisvajanja tuđe stvari, pri čemu dati razlozi o toj odlučnoj činjenici nisu jasni. Okružni sud u Vranju potvrdio je prvostepenu presudu pa je, po navodima iz zahteva, i on, donošenjem drugostepene presude, učinio iste povrede, kao i bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 380. stav 1. tačka 1. u vezi člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, jer je po službenoj dužnosti morao voditi računa o tome da dati razlozi o odlučnim činjenicama budu jasni, što je očigledno izostalo. Predlog Republičkog javnog tužioca je da Vrhovni sud Srbije usvoji zahtev i konstatuje da su Opštinski i Okružni sud u Vranju povredili zakon u korist okrivljenog B.P.

Vrhovni kasacioni sud je, odlučujući na osnovu člana 90. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“, broj 116 od 22.12.2008. godine), održao sednicu veća, u smislu člana 422. stav 3. Zakonika o

krivičnom postupku, u odsustvu uredno obavještenih Republičkog javnog tužioca Srbije, okrivljenog B.P. i advokata S.S, na kojoj je razmotrio spise predmeta sa zahtevom, pa je našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti nije osnovan.

Prema nalaženju ovog suda, neosnovano se u zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije ukazuje na postojanje bitne povrede odredbe krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, jer prvostepena presuda nije doneta uz navedenu povredu krivičnog postupka. Naime, prvostepeni sud je o svim odlučnim činjenicama, kao i o postojanju drskog, ali ne i naročito drskog ponašanja na strani okrivljenog dao jasne, dovoljne i međusobno saglasne razloge, a u ocenu datih razloga o ostalim odlučnim činjenicama ovaj sud se nije upuštao s obzirom da je u smislu člana 423. stav 1. ZKP-a, pri rešavanju o zahtevu ograničen samo na ispitivanje povrede zakona na koje se javni tužilac poziva u svom zahtevu.

Osim toga u obrazloženju presude navedeno je koje činjenice i iz kojih razloga prvostepeni sud uzima kao dokazane, navodeći sadržinu dokaza na kojima se zasnivaju utvrđenja prvostepenog suda.

Takođe prvostepeni sud nije povredio Krivični zakon član 369. tačka 3. u vezi člana 367. tačka 2. ZKP-a, kao što se to navodi u zahtevu javnog tužioca, imajući u vidu da iz opisa radnje izvršenja opisane u izreci prvostepene presude proizlaze zakonska obeležja krivičnog dela za koje je osuđeni oglašen krivim, a to je krivično delo krađe iz člana 203. stav 1. KZ, jer sud utvrđuje izvestan stepen drskosti u postupanju osuđenog ali ne i „naročito drzak način“ izvršenja krađe, a za ovakav stav daje u svemu prihvatljive razloge.

Samim tim, ni u žalbenom postupku pred Okružnim sudom u Vranju nije učinjena ista bitna povreda odredaba krivičnog postupka, niti ista povreda krivičnog zakona, pa se suprotni navodi u zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije, ocenjuju kao neosnovani, posebno oni koji se tiču obaveze drugostepenog suda u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP-a.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je, odlučio kao u izreci presude, na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova i primenom člana 424. ZKP-a.

Zapisničar,

Predsednik veća

Olgica Kozlov,s.r.

sudija,

Nevenka Važić,s.r.